

РЕШЕНИЕ

№ 36762

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5424** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на М. С. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Ю. С., срещу Решение № 1198/30.03.2025 г. по н.а.х.д. № 8353/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 106-ти с-в, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 8991273, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 /сто/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство или система.

С касационната жалба се релевират доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Твърди се, че не са безспорно установени обстоятелствата при извършване на нарушението, конкретно мястото на извършването му, мястото на установяването му, както и мястото на позициониране на техническото средство за измерване на скоростта. В тази връзка се позовава на съдебно-техническа експертиза от производството пред СРС и се сочи, че от приложения снимков материал към ЕФ не може да се установи точното място на нарушението, както и дали в обсега на техническото средство няма и други движещи се автомобили. Твърди се, че нарушението не е извършено на описаното в АУАН и НП място, още повече че такъв административен адрес не съществува в посоката на движение на процесния автомобил, управляван от жалбоподателката.

В открити съдебни заседания по делото касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не се представлява по делото. Представят се писмени бележки от гл. юрисконсулт В. П., с които оспорва жалбата, като намира същата за неоснователна. Твърди се, че ЕФ е издаден при спазване на предвидения в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП ред за установяване на извършено нарушение с автоматизирано техническо средство. Моли да бъде оставена без уважение жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заявените от жалбоподателя разноски за адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително изготвена съдебно-техническа експертиза, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 31.03.2024 г., в 13:28 ч., в [населено място], по [улица], до кръстовището с ул. 40-та, с посока на движение от [населено място] към [населено място], при ограничение от 50 км/ч за населено място, товарен автомобил марка „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 72 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка от 3 %. Направена е справка за собственост на заснетото МПС. Видно от приложена по преписката справка от централна база данни на КАТ, е установено, че собственик на МПС е М. Г..

Нарушението е установено с техническо средство CORDON M2 с идентификационен № MD 1193 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 22 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение бил издаден електронен фиш Серия К 8991273 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 100,00 /сто/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

За да потвърди ЕФ, СРС е установил въз основа на изискана справка от ОПП - СДВР, ведно с приложено извлечение от регистъра, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение CORDON M2 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на 06.07.2018 г., със срок на валидност до 13.06.2027 г. Видно

от приобщения по делото протокол от БИМ периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена в периода 19.03.-21.03.2024 г.

От представен от ОПП-СДВР сертификат е констатирано, че полицейският служител В. А., експлоатирал АТСС, е преминал обучение за работа с техническото средство.

Въз основа на изискана по делото справка от ОПУ-С., ведно с приложена схема за организация на движението, е установено, че в процесния пътен участък не е бил монтиран пътен знак В 26, който да въвежда ограничение на скоростта, различно от нормативно предвиденото - 50 км/ч за населено място, както и че процесното нарушение е извършено след табела Д 11, указваща начало на населено място.

Съдът се е позовал на заключението на назначената и изготвена на етапа на съдебното следствие съдебно-техническа експертиза от вещото лице проф. С. К., която кредитира. Съгласно същото действителната скорост на товарен автомобил марка „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] към датата и часа на твърдяното нарушение, измерена с преносимо техническо средство CORDON M2 с идентификационен № MD 1193, възлиза на 72 км/ч, след приспадане на допустимата физична грешка. Координатите, фиксирани от GPS-приемника на устройството за регистрация на скорост, съвпадат изцяло с административния адрес, посочен в електронния фиш, което обстоятелство намира пълно потвърждение и в снимковия материал, показващ разположението на експлоатираната АТСС. В конкретния случай не е установено наличието на друг автомобил към момента на регистриране на твърдяното нарушение. Не на последно място, налице е и положителна констатация за спазване всички нормативни и технически изисквания при измерването на скоростта.

Така постановеното решение е правилно и подробно мотивирано, поради което и настоящата касационна инстанция напълно споделя изложените в него мотиви.

На първо място, споделят се доводите на съда относно формата и съдържанието на ЕФ. При издаването му е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, които не се припокриват с изискванията спрямо АУАН и НП, а същият следва да отговаря на утвърден от министъра на вътрешните работи образец.

В разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП са посочени изрично условията, които следва да са налице, за да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, а именно нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, както и за него да не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки.

По делото е установено по безспорен и несъмнен начин, че процесното нарушение е констатирано с мобилна АТТС, както и че същото е наказуемо единствено с „глоба“ съгласно чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Съгласно чл. 165, ал. 3 от ЗДвП, условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. В изпълнение на предоставената му пряка законова делегация министърът на вътрешните работи е приел Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. в ДВ бр. 36 от 19.05.2015 г./, в която детайлно са уредени условията и редът за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата.

В Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. е предвидено, че в случаите на установяване на нарушение чрез мобилно АТТС, закрепено за пътния участък, се издава ЕФ. Спазен е редът за установяване на нарушения чрез автоматизирано техническо средство. Използването в настоящия

случай средство е от одобрен/вписан тип съгласно извършена проверка в електронна база данни на Българския институт по метрология. Преминало е периодична проверка за изправност съгласно протокол от проверка № 035-СГ-ИСИС/21.03.2024 г. на Българския институт по метрология.

Безспорно е, че автомобилът е засечен от мобилната система за контрол в населено място, след табелата указваща начало на населеното място. Съгласно 21, ал. 1 от ЗДвП максималната скорост на движение в населено място е 50 км/ч, като предвид установяването на това задължение с правна норма, то не следва да се сигнализира изрично с пътен знак. Установено е също така, че в процесния участък не е действало изключение от това правило, сигнализирано с пътен знак В26. Установена е скорост на движение на процесния автомобил, управляван от Г., от 72 км/ч след приспадане на толеранс от 3 %, което е с 22 км/ч над ограничението от 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Неоснователни са възраженията за неточно описание на мястото на нарушението. На първо място, посоченият в ЕФ адрес не е единственият критерий, въз основа на който е установено мястото на нарушението. Същото е описано в протокола за използване на мобилна система за контрол чрез посочени географски координати, които представляват по-точно описание на мястото. На следващо място, в оспорения санкционен акт ясно и недвусмислено е отразена посоката на движение на автомобила от [населено място] към [населено място], което обстоятелство намира потвърждение и в изготвената съдебно-техническа експертиза. Последната е категорична също така, че измерената скорост е именно скоростта на движение на процесния автомобил на посочените в ЕФ дата и час, като в същия момент в обсега на контрол не са се движили други МПС. Поради това няма съмнение, че установената скорост от 72 км/ч съответства на скоростта на движение на автомобила, управляван от касатора.

На основание чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът на пътното превозно средство, а когато в свидетелството му за регистрация е вписан ползвател - ползвателят, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът, съответно ползвателят, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не декларира на кого е предоставил превозното средство. В случая от представените по делото доказателства – свидетелство за регистрация на МПС, се установява, че собственик на автомобила е М. С. Г.. Същата не е представила доказателства, че автомобилът е бил управляван от ползвател, поради правилно е определен субектът на отговорността.

Не се споделят възраженията в жалбата, че деянието е невиновно, тъй като автоматизираното техническо средство за контрол е било разположено непосредствено след табелата за начало на [населено място], като по този начин касаторът не е имал възможност плавно и безопасно да намали скоростта от 90 км/ч до 50 км/ч“. Самото наличие на табела Д11, за която няма данни, че не е била видима поради метеорологични условия или обекти на пътя, е задължавало водача да намали своевременно скоростта си на движение, така че да съответства на законовата норма при навлизане в рамките на населеното място. Нарушението е извършено в светлата част на денонощието, поради което табелата за населено място е била видна от разстояние, достатъчно за съобразяване на водачите със законовите ограничения на скоростта.

Правилно и законосъобразно наказващият орган е приложил санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за превишение на максималната скорост на движение в населено място с над 21 км/ч.

В заключение съдът намира касационната жалба за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение, а оспорваното решение на СРС – да бъде оставено в сила.

По разностките в производството:

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация се

следват разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.). По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1198/30.03.2025 г. по н.а.х.д. № 8353/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 106-ти с-в, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 8991273, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА М. С. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноси по делото в размер на 130,00 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.